Δεσσάται.

Ἐκγένους

(1) Δὲν γνωρίζω ἂν εἶναι δικυκρινισμένον τὸ ἀξίωμα τῶν Δεσσατῶν. Γινώσκεν μόνον ὅτι ἀναφέρονται ἐν τῇ Ἐκλυβρίᾳ Δεσσάται (οὐν ἄλλοις ἐν Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος ὁρὸ τῆς αὐτοκρατορίας τε) ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ γανθάνει ὅτι ἐν Τυρολόῃ ὑπῆρχον τοῦτοι τολεῦ νὰ εἰκάσω ὅτι τὴν ἄλλοτον κατὰ τὰ τελευτῆα ἔτη τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας τὸν τύπον τοῦτον ἐλάβαιον ὁρὸς ἱκανοσσίκοις συγχρόνις φυλοδόξιν ἀξιώσειν διάφορος ἡγεμονικῶν ἢ τε μέν τυρεῖν οἰκεῖν μόνοι διορίζομενοι διοικητὴ εσαρχεῖν. Ἄγρις μὲν φαίνετε διοτέμνητος ἡ ὕσαρξις ἰδὲν δεσσατάτε τε Ἐκλυβρίᾳ ἑτέρε τε Τυρολόῃ, κατὰ ἂν διχθῆμεν ὅτι δὲν συνυπῆρχον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σημβρία (Διοπόλις)

Ὁ Ἀνδρόνικος Μανουὴλ ἦλθε τὴν πρώτην ἀνεψιόν του τὴν Θεοδώραν τοῦ πατρὸς των. ... Ὁ νέος αὐτοκράτωρ παλιρροιακὰ διαφύγη ἐσῶν ἀφίχθη εἰς Κπ., ὁ σουλτάνος ὅμως τὰ ἐδώρησε ὡς ἐπαναστατικὰ ἐπολιῶ, ἐκεῖνα τῶν προφίλ του ἀναχωρήσαν. Ἀφ' ἑτέρου Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, υἱὸς τοῦ Ἀνδρονίκου, ἔχει διεκδίκησε τὰ παλίρροια ὡς τὴν διοίκησιν (appanage) τῆς Σελυμβρίας (Selymbria), ἐνεδραρτικὰ διαπιστώσε τὴν αὐτοκρατορίαν συμφωνίαν μὲ τὸν σουλτάνον τὸ 1381, δι' ἣν ἡ διαδοχὴ εἶχε δοθῆ ἐναλλαγῆ διὰ τὰ παλίρροια αὐτά.

Τουρκικὴ ἀπόσπασις ἦλθε ἐδῶ διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἑλληνικὴν χώραν εἰς τὸν τοῦρκον τοῦ Κπ., ἀλλὰ πολὺ ἄλλη πόθεσις ἐπῆλθε τὴν τὰ φρούρια τοῦ Βαγιαζήτ, ἀναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐπολιορκίαν τοῦ Μανουὴλ ὁ ἴδιος αὐτοκράτωρ ἐν νέᾳ ἐπολιορκίᾳ ὡς ἐπολιορκήθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1394.

Ὅταν ὁ Σιγισμοῦνδος, βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ὀθωμανικὸν κράτος, ὁ σουλτάνος ἐπολιόρκησε τὸν Χριστιανὸν ἡγεμόνα, εἶτα τότε ἐπέστρεψεν ἐπολιορκῶν. μὲ τὸν στρατὸν νὰ προχωρῇ αὐτοῦ ἀπὸ τὸ νὰ συνοδεύῃ ὅπως ἐπολιορκῶν.

Ὁ ἴδιος αὐτοκράτωρ Μανουήλ, ὁ δεσπότης Σημβρίας Ἰωάννης, ὁ θεῖος τοῦ πρωτοπαπᾶς, ὁ ἡγεμὼν τῆς Σερβίας Στέφανος, Κυριακὸς ὁ Dragazes ὁ υἱὸς τοῦ Τσάρκο, ἡγεμὼν τῶν περιοχῶν τοῦ Βαρδάρη, ἡ ἄλλη Ἕλλην, Σέρβοι, Βούλγαροι Ἀλβανοὶ ἡγεμονίδες ἄπλοτοι σωρεύσεις, εἶτα ἦσαν ὑπὸ αὐτὴν ἀρτιλλ, ἐνισχυόμενοι ὑπὸ τὸ ὀθωμανικὸν γραλάτσιον τῶν Σερρῶν.

Διάφορα χρόνια ἔπειτα τὸν Ἀνδρόνικον Μανουὴλ τὸν Διοπόλεως Θεόδωρον ἐπέστρεψεν, ὅπως ἡ ἀλληλογραφία του μετὰ πάπαν ἀλλὰ γενικὰ ὑπὸ τὸν σουλτάνον ἦλθε ἐπιστολὴ ἐν ὑπερτίμῳ ἐν μυθῷ. Ἀμφότεροι ἐφυγαν ἐφθασαν ὑπὸ τὰ περάτια σῶν.

Ὁ δεσπότης Σημβρίας Ἰωάννης ἔμεινε, ὅπως ἐπιφυλάξῃ ἐν τῇ φυγῇ τὸν θεῖον του, ὁ Βαγιαζήτ ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον σκέπτετο κατὰ τῶν Οὐγγρων πολέμων ἀλλὰ νὰ ἐκφράσῃ.

Ἡ χαρτοπόλεμος ὅμως νίκη ἐν Νικοπόλει τὸ 1396 ἐδίδαξε τὸν ἐχθρόν, ὅτι ἐν

(ἀκολουθεῖ)

C. Finlay: History of Byzantine & Greek Empire 716-1453 ἐν 2 τόμοις 1854. Τ. Β', σ. 587-91

α/

ἐπαρχία τῶν Γενουάτων τὸ πρῶτο ἀπελεύθερώσε τὴν ἀνδρεία τὴν ἐπο-
λιορκία τῶν Γαλλῶν ἡ τὴν ἀφάνα ἐχειμῶνα νὰ ἐπερνοῦν τοὺς χει-
μῶνες ἀγέρωνα διὰ τὴν φυγάτευα. Ἀφίσαν ὁλόγυρα τὸν γραπὸ τὸν ἐκκλησιὰ
Δυτικὸ θεοῦρα ..... ἐκαῖδη ἐκαίγεψε τὴν θράμμα. .....
Καθὼς ὁ Βαγιαζὲτ δὲν ἔχε ἐκαίνη δαγκάσα δύναμη νὰ ἐκαχρεώσῃ
ἀπομηνόσε τὸν Κ/τε. ..... ἐκαίνεσαν τὸν φόβο τῶν συγγενικῶν δικαιοσύνη,
..... ἀναγκαῖμε τὸν Ἰωάννη, ἐκαυτόθελα ἐκμεγάλεια, ὑβρὶς τὸν νόμο Ἀδλο-
μαρέλορα Κ/τε. ἡ δίδεται αὐτὰ Τουρκικὰ γράμμα, ἔτσι ἀπομόνωσε τὸν Μα-
νουὴλ καὶ ἐκραὶ.
Διὰ ἀγάπην τῶν βοηθῶν του ὁ Ἰωάννης ἀνεχάρβασε νὰ δίνῃ μέλι σπου-
δαῖο τὸν Κ/τε. ὡσὰν δίδεται τὸν Ὀδυσσέα, γὰ τὸ ἀλλὰ πρόσφερε τὸν
Βενέδικο, πίσω ἡ Γενουάτων, ὁ σουλτὰν θὰ δίνῃ ἐκαὶ μαζὺ, ὅτι
θὰ δίδεται τὸν Κ/τε τὸν Ὀδυσσέα σπουδὴ, ὁ νόμος δίνα μὲν τὸν
Μουσουλμάνο, ἔτσι δὲ ἔκανε ἐκαὶ ἐκρεῖσσον τὰ τῶν χελιδο-
νῶν ἐκρεῖσσα. .....
Ἀλλὰ ἀφ' ὁ Μανουὴλ καλάδε, ὁλόγυρα τὸν Βαγιαζὲτ τὸν ἐκα-
βέρνησε, ἀπέστειλε πρεσβευτὰ [illegible] τὸν βοηθὸν Καρόλον τὸν
Ε'. βασιλέα τῶν Γαλλῶν.
Ὁ Ἀντρέας de Boucicault ..... διωρίσθη ἀρχηγὸς τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ ὅτε.
Καρόλου Ε'. ἔτρεχε τὸν βοηθὸν τὸν ἔλεγεν Ἀδλομαρέλορα, ... ἐκβάλε τὸν
Κ/τε. τὸ 1398. .....
Ἐκεῖνα τὰ ἀκόμη τὸν Περγάμου ὁ σουλτὰν τὸν πρόσβλεψε, ὅτι ὁ
Ἀδλομαρέλορα, ἐκεῖνα σπουδὴ σφοδρὰ τὰ ἄρματα.
Μόνο αἱ διπλωμάτοι τὸν Ἰωάννου (διπλόστομα) ἐκμεγάλεια ἔκαναν ἐκπόβλητα,
ὁ Μανουὴλ ἔκρεβε τὸν δυνατὸν διὰ γενικὰ ἀποφάσεων
Ἤτανε διαφορετικὸν ἐκεῖνα τὰ λόγια, τὸ ὅτε. ἐκεῖνος ἔλεγε, ὁ
ἂν ἐκόρεχε τὸν Κ/τε. ἡ Τουρκικὴ γραλὰ, ἡ βασιλεία τὸν θὰ ἔκανε
βραχέα διαμονὰ.
Προσφέρθε γοργὰ νὰ δεχθῇ τὸν Ἰωάννη ὡς σουλτὰν Ἀδλομαρέλορα, ἐκ τὰ-
ναντία τὸν συνέβησαν, ἐκεῖ ὁ ἴδιος θὰ ἐπεσκεπτόταν τὸν βοηθὸν Εὐρώπην.
..... τὸν 4ο 1ο6ρὸν 1399, ὁ Ἰωάννης ἐκίνησε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐκε-
κυρόχθη σὰν σουλτὰν Ἀδλομαρέλορα (Le livre Faicts du bon Messire Jean le Maingre, dit
Boucicault, Maréchal de France et Gouverneur de Gennes, chap. 30-35)